

Bäst jag gick mig i lunden gröna.

trad. after H.Karstedt, Västergötland

Bäst jag gick mig i lun-den grö-na, att spat-se - ra - a lån - ga steg.
En gång jag gick i lun-den grö-na, fann jag mig en ut - sprun-gen ros.

Gick jag bland de blom - mor skö - na, bröt en ros och gick min väg. Ja,
Den jag då i fam - nen ta - ger, sen spat-se - rar jag min kos. Ja

där är rö-da, hvi - ta, gu-la, blå. Den e - na af dem jag ut - väl - ja må. Ja,
ut - af al - la, som där - in - ne var, den all-ra vac-kras - te jag fun-nit har. Ja

där är rö-da, hvi - ta, gu-la, blå. Den e - na jag ut - väl - ja må.
ut - af al - la, som där - in - ne var, den vac-kras-te jag fun-nit har.